

Kozojedy, Jevany, Voděradské bučiny a Vyžlovka

První říjnový den roku 2020 se na Hájích u autobusů vyjíždějících do obcí a měst Středočeského kraje vine dlouhá fronta částečně maskovaných cestujících. Nikdo se ani nediví, máme tady virus, previta kterého se asi hned tak nezbavíme. Tak se maskujeme rouškou, stála nás již miliardy ale co nám zbývá, snad nás ochrání. Kdo si ji nenasadí nejede. Máme je připravené všichni a vzápětí plníme dobrou polovinu kloubového autobusu do Kutné Hory.

Půlhodinka jízdy a jsou tu Kozojedy, vystupovat!. **Kozojedy**, obec s necelou tisícovkou obyvatel se kdysi rozhodla že se bude stěhovat, dobré dva kilometry na jih, blíže k důležité obchodní cestě. Nově postavit nebo přestěhovat domky asi problém nebyl, horší to bylo s kostelem založeným již ve 14. století, tak ho nechali stát uprostřed polí a spokojili se malou kapličkou.

Dnes je kostel turistickou atrakcí, obklopen malým hřbitůvkem je v polích viditelný z daleka. Svým vzhledem, hlavně s dřevem obedněnou věží, vrací turistu o několik století zpět, snad někam do doby husitských válek. Není divu že se nedaleko od kostela **svatého Martina** potkává několik turistických tras.

Potom je tu ještě název obce, **Kozojedy**, sami si jej jistě nedali, to po okolí se rozneslo že zdejší lidé pojídají kozy, posměšné označení se vžilo natrvalo, tohle je prý nejpravděpodobnější verze.

Středověký ráz kostelíka sv. Martina

Kozojedy si daly kozla hrdě do obecního znaku

Opouštíme pomalu Kozojedy, hlavně rušnou silnici na Kutnou Horu, kde není slyšet jediného slova a podle chatiček které to rušné místo tak nějak polidšťují míříme do nedalekého lesa.

Jevanský les, rozsáhlý, souvislý mnohahektarový komplex smíšeného lesa, dnes spojuje katastry obcí **Kozojedy, Jevany a Vyžlovka**. Další dvě středověké obce kdysi rozložené na území dnešního lesa, obce **Ve Spáleném a Dubina** ty zmizely již dávno, asi před čtyřmi sty lety.

Po středověké vesnici Dubina zbyla opravdu jen ta mladá dubina

V Jevanském lese si může vybrat každý, 5, 10 nebo 20 kilometrů jak se kdo cítí. My zůstáváme při zemi, z plánovaných sedmi máme ještě čtyři kilometry v kopcovitém terénu před sebou.

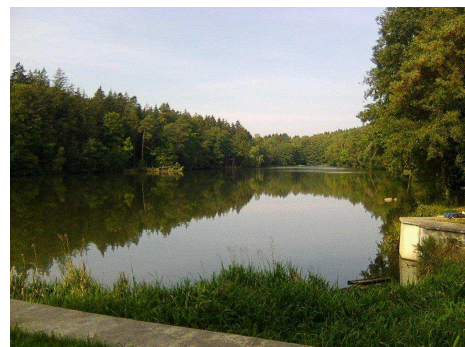
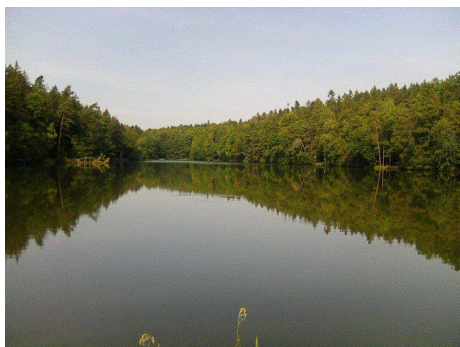

Jevany, známé místo kde hledají bohatí prominenti bydlení přímo v lese, takovým stavbám se na turistických trasách nevyhněte. Extravagantní vily rostlé do lesa, také to jsou Jevany!

Jevany a okolní obce Vyžlovka nebo Louňovice to nejsou jenom lesy a přepychové stavby, ale také spousta vody. Celý řetězec krásných rybníků a rybníčků lemovaných lesy nebo loukami, všechny propojují místní potoky.

Opouštíme tedy u jevanské vodárny les a prudkým svahem sestupujeme k prosluněným rybníkům

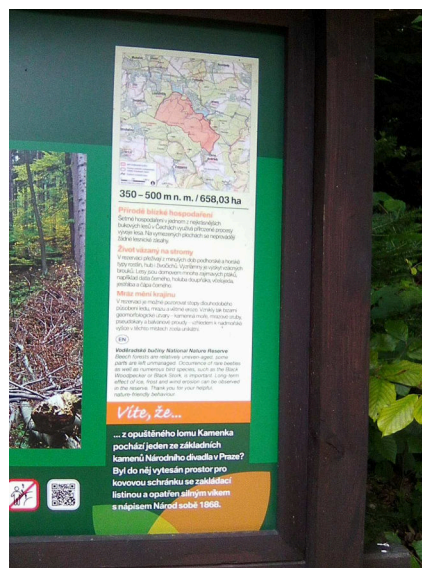
a po hrázi jednoho z nich se dostáváme na protilehlou stranu do Voděradských bučin

Máme za sebou dvě třetiny cesty tak tedy trochu zaslouženého odpočinku u rybníka „Ján“

Národní přírodní rezervace Voděradské bučiny, vstupujeme do jednoho z nejkrásnějších bukových lesů v Čechách v nichž šetrné hospodaření využívá přirozené procesy vývoje lesa.

Zastavujeme se na zajímavém místě. Na břehu jednoho z dalších jevanských rybníků s názvem Švýcar stojí romantická, takzvaná „**Rektorská**“ chata. Jejím majitelem je **Česká zemědělská univerzita v Praze**. Kde jinde postavit pomník pedagoga a **autoru pěstebních koncepcí lesů v ČR prof. Zdenku Polenovi**.

Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta lesní. Tady ve Voděradských bučinách provádí na „**Trvalých zkusných plochách**“ komplexní vyhodnocování obnovy porostů.....

Prof. Ing. Zdeňek Poleno DrSc
1921 – 2002
profesor pěstování lesů
ČZU v Praze

Není v Čechách mnoho lesů jako ve Voděradských bučinách. Les prostý kopřiv a podobných plevelů, dobře značené cesty, jednoduché přírodní lavičky, info panely se zajímavým povídáním o zdejší přírodě, historii i osobnostech podílejících se na vzniku rezervace.

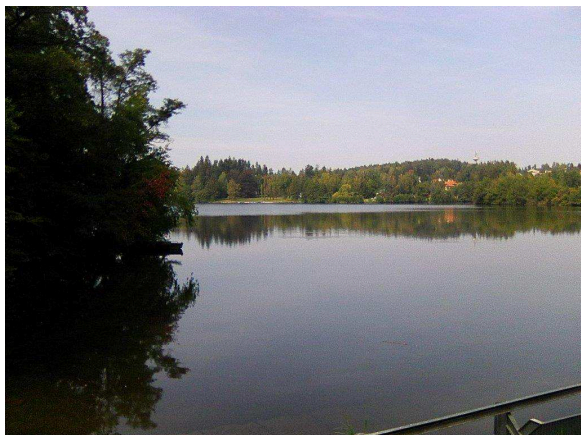
Celé Voděradské bučiny jsou přírodně chráněná oblast, kde je třeba se pohybovat jen po vyznačených cestách. Vzácný les a voda jsou tady základem, ta voda není ale jenom v rybnících, jsou tu dobře udržované studánky (asi deset) a vůbec značná část rezervace si udržuje vysokou vlhkost. Potom kámen, na ten nesmím zapomenout, kámen nejružnějších odborných názvů, dávno opuštěné lomy. Z **lomu Kaménka** dokonce putoval do Prahy **jeden ze základních kamenů Národního divadla**. Tak to jsou také Voděradské bučiny.

Snad všechny studánky mají jméno, ta první je „U Vyžlovského rybníka“ druhá je „Linhartova“

Zastavení u studánky „U Vyžlovského rybníka“, ještě pohled přes opravdu nádherný **Vyžlovský rybník** na protější břeh s vyhlášenou plovárnou a cestou k autobusu nahlédnout za plot opuštěné vily od které si tolik sliboval náš „**Zlatý slavík**“ **Karel Gott**.

Tak tohle je ta „Vyžlovka“ nezapomenutelné koupání ale i bruslení uprostřed přírody a absolutně nepovedený projekt Gottland, realizovaný potom co se milovaný „Kája“ odstěhoval do Prahy.

Naše poslední zastavení je na návsi obce Vyžlovka, zbývá deset minut do odjezdu našeho autobusu tak ještě malé zastavení u chráněného stromu, lípy vysokého stáří i mimořádného tvaru a nastupujeme směr Praha.

Kozojedy, Jevany, Voděradské bučiny a Vyžlovka 1. října 2020.

Výlet připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kronika Mirek, fotografovala Jarmila Kočová

